

*En nu ging de ster
die ze hadden zien opgaan
voor hen uit.
- Matteüs 2,9*

Voor wie ver moet reizen

Als je de reis
in z'n geheel had kunnen overzien,
was je misschien nooit
op pad gegaan,
had je nooit
die eerste stap gezet
van de plaats die je kende
naar de plaats die je niet kent.

Noem het
een van de zegeningen
van de weg:
dat we die
alleen in etappes zien
terwijl hij zich
voor ons ontvouwt
en binnen bereik komt,
stap voor stap.

Het enige
dat we kunnen doen
is gaan
en al gaande
de pelgrimsgeloftes doen:

wees trouw aan
de volgende stap;
vertrouw op meer
dan alleen de kaart;
geef gehoor aan de wegwijzers
van intuïtie en droom;
volg de ster
die alleen jij
kunt herkennen;

houd je ogen open
voor de wonderen
onderweg;
houd vol
voorbij afleidingen,
voorbij vermoeidheid,
voorbij wat je verleidt

om af te haken.

Er zijn ook geloften
die alleen jij kent:
de geheime geloften
van jouw unieke pad
en de nieuwe
die nodig blijken
als de weg
zich opent
langs kronkelwegen
die je niet
had kunnen voorzien.

Houd ze, breek ze,
maak ze opnieuw;
elke gelofte wordt
deel van je pad.
Elke keuze geeft vorm
aan de weg
die je zal brengen
naar de plaats
waar je tenslotte
zult knielen

om aan te bieden
het geschenk zo nodig -
het geschenk dat alleen jij
kunt geven -

voordat je je omkeert
naar huis
langs een andere weg.

Uit: Jan Richardson, *Circle of grace, A book of blessings for the seasons*
(vertaling Saskia Leene)